

der er betegnet ved Landssthingets Resolution. Og vel! Dette Hensyn bestemte da ogsaa mig tillige med mine Kolleger til at forsøge det. Nu kommer imidlertid min ærede Nabo og fortæller os, at vi have taget helt feil; jeg veed ikke, om han mente, at vi havde taget politisk feil. Jeg tror i hvert Fald ikke, det er saa politisk tosset endda, at vi faae at se, hvad det ærede Medlem for Middelfart — Martzministeren fra 1848, som jeg er vis paa, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds faavelstom de andre unge Menneſker i Kjøbenhavn jubledede i høien Sky over dengang faavelstom over hans Kolleger — kan udrette med det Skridt, han vil gjøre. Jeg tror, det kan blive ret fornøieligt ud over Landet at se, hvad man paa andet Sted, jeg mener i Landssthinget, vil gjøre ved det ærede Medlems Forslag, som nu i Dag gaar derind. Den Resolution, som er bleven vedtaget der, forstaar man særdeles vel ude i Landet, meget bedre, end at man tog den Finantslov uden Vending, som kom herfra. Resolutionen er langt bedre i Karakteren, i Systemet; det forstaar man meget godt. Man har læst Meget i Historien fra tidligere Dage, som har det samme Præg, den samme Hvislen af Ribefogedpiffen, eller hvad man nu vil kalde det, som dette Aktstykke. Nu at faae at se, hvorledes det høie Landssting, der tror paa det Sidste at være sat til at give Folkethinget Skudsmaal for Flid og som til Trods for den megen Flid, vi have anvendt baade Hellig og Søgn i mange Uger, har kaldt vort Arbejde usforvarligt, vil behandle det ærede Medlem, den sidste Martzministers Forslag — det kan godt være, at det er Illusioner altsammen, hvad vi have levet paa, at vi skulde faae Manden fra 1848 tilbage igen; jeg tror, det ærede Medlem har Ret i, at det ikke er snart forestaaende — det kan være et Vidnesbyrd om, hvordan vi sidde i det, og hvorlangt vi ere komne tilbage, og det er slet ikke politisk unyttigt; det kan være meget befrugtende og gavnligt for Forstaaelsen af hele vor Stilling omkring i Landet, denne Resolution, vi have faaet fra Landssthinget og den Maade, hvorpaa man muligvis der vil afvise det ærede Medlems Forslag. Det er to overmaade nyttige Beslutninger for Diebliffet, de bestemte Karakteren saa fortræffelig af de Herrerets Stilling og navnlig den høie Regjerings ophøiede Visnepolitiks Stilling. Det er altsaa politisk klogt at følge det ærede Medlem fra Middelfart; thi vi trænge til at hde endnu et Bidrag til at faae fuldstændig Klarhed over Stillingen, det har Folkethinget trav paa. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Himeftad) kaldte For-

slaget en Absurditet og en Umulighed efter sit Indhold. Jeg kan ikke ret begribe det ærede Medlems Opfattelse, og derfor ønsker jeg at faae ham nærmere til at oplyse mig om, hvorledes det kan være, at han finder, at det ingen Absurditet eller Umulighed er, at Vindrikkerne ifølge Traktaten faae 25 pCt. Afslag paa Vin, men en Umulighed, at Kaffen efter det foreliggende Vædringsforslag bliver 2 Sk. billigere pr. Pund og brændt Kaffe 2½ Sk., eller at Suffer bliver 1,25 Sk. billigere, Tobak et Par Skilling billigere, The 4 Sk. billigere, eller at Cigarer blive 8 Sk. billigere. Hvorfor skulde det just være meget fornuftigt, at vi, saaledes som det ærede Medlem vil, slege Traktaten uden Betingelser hel og holden, saa at Vindrikkerne, som sagt, faae deres Vin 25 pCt. billigere, og at de, der spise Vindruer, faae 3,40 Dre mindre at betale pr. Pund for Vindruer, men at dersom vi sige: Skal Vindrikkerne have en Lettelse, saa lad Vændervinsdrifkerne samtidigt faae det, da skal det være absurd, og ligesaa, dersom vi sige, at skal Figen- og Mandel-spiserne have en Godtgjørelse, hvorfor kan Suffer-spiserne saa ikke ogsaa faae den? Jeg begriber ikke, at det ærede Medlem her kan faae Nogetsomhelst at hænge sin Hat paa. Jeg er aldeles enig med den ærede Ordfører, naar han sagde, at det er mest sandsynligt, at naar vi overhoved kunne komme til at forhandle fornuftig sammen, ville vi ikke blive slaaende ved dette Resultat, saa at Loven formodentlig aldrig kommer til at træde i Kraft, men det kunde ogsaa hænde, at vi kom til den 1ste April med denne Minister — jeg nærer ingensomhelst Illusion i denne Henseende, jeg har for længe, længe siden lagt alle Illusioner bort baade med Hensyn til den ærede Minister og vore ærede politiske Modstandere — jeg siger altsaa, sæt at den ærede Minister tog imod det Forslag, som det ærede Medlem fra Middelfart (Monrad) har stillet, eller at Landssthinget tog imod det — og tager Landssthinget det, er der ingen Tvivl om, at saa tager Ministeren det ogsaa; naar han har Valget mellem at underskrive en saadan Lov eller at gaa, nærer jeg ikke fjerneste Tvivl om, at han tager Loven, han gaar ikke — men sæt nu altsaa, at den ærede Minister tog denne Lov, saa er jeg fuldstændig overbevist om, at vi ingen Toldrevision faae i Vinter — hvorledes kan Nogen tro, at vi kunne faae en Toldrevision med denne ærede Minister? — og saa staa vi altsaa den 1ste April 1885 uden Krigsskat-told. Vi ville da, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) sagde, staa paa det høie Rigsraads Beslutning af 4de Juli 1863. Tænk Dem: det